

TELEGRAFUL ROMÂN.

Are Marția, Joi și Sâmbătă

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 26 Aprilie 1895

Avem înaintea noastră cele două note, nota ministrului Bánffy și a ministrului de externe Comun Kálnoky, pe baza cărora a făcut Bánffy în dietă, răspunzând la interpelația lui Terényi, comunicațiile, ce au produs atâtea senzație.

Bánffy în nota sa, adresată lui Kálnoky, îi aduce la cunoștință, că ușor se poate întâmpla, ca călătoria nunciului Agliardi să fie obiectul unei interpelații în dietă, la care el ar voi să răspundă numai decât. Bánffy cere părerea ministrului de externe, cu privire la acest răspuns, mai cu samă din punctul de vedere, că „nu putem da dreptul nici unei puteri externe de a se amesteca în afacerile noastre externe, astfel nici scaunului apostolic, cu excepțiunea cestiunilor interne de credință ale bisericii catolice”.

La această Kálnoky a răspuns în o notă mai lungă, la 25 aprilie, în care între altele accentuează, că e foarte greu a constata, până când nu stau la dispoziție alte date, decât scrii din diare că „în ce măsură s'a amestecat nunciul Agliardi în afacerile interne ale Ungariei.” Kálnoky apoi spune, că ce se ține de această el, Bánffy, este în poziție de-a judeca asupra acestui amestec mai ușor, decât Kálnoky, care nu e la fața locului, dar cu toate aceste crede, că nunciul a purces cu netact că nu s'a îndestulit cu aceea, de a visita pe acei prelați, cari l-au invitat, ci în contrarietate cu alți predecesori de-ai sei, a ținut vorbiri publice, cari, luând în considerare punctul de vedere al scaunului apostolic, nu au putut fi decât contrare politicii guvernului. În fine ministrul de externe declară, că e aplicat a face demonstrațiune pe cale diplomatică la Roma, contra pășirii lipsite de tact și contra amestecului nunciului.

Din această notă se vede, că ministrul de externe a pretins date pozitive, cu privire la amestecul nunciului, ér Bánffy aceste nule-a dat.

Abia acum se scie din comunicațiile unor foi oficioase, că în ce ar consta acest amestec și că prin ce ar fi trecut nunciul Agliardi preste acele granițe, cari s'au cuvin a reprezentanțului unei puteri străine, în ceea-ce privește cestiunile noastre interne, după cum a dis Bánffy.

Să vede, că unele expresiuni, ce le-a folosit Agliardi în vorbirile sale, prin cari a ținut la legile politico-bisericesci deia noi, au supărat pe guvern. Oficioase și semioficioase guvernului remarcă unele pasaje din aceste vorbiri, ca vătămătoare. Astfel oficioasa „Kel. ért.” publică două pasaje „neplăcut” din vorbirile nunciului. Unul este scos din vorbirea ce a ținut-o nunciul la Oradea cătră corpul profesoral dela academia de drept de acolo, dîcînd între altele:

„D-Voștră îndepliniți o frumoasă și sfântă problemă, dacă reflectați asupra esenței păgubitoare a legislațiunii moderne, valorând față cu această pretensiunile dreptului etern”.

Alt pasagiu de felul acesta e scos din răspunsul, ce l-a dat nunciul la toastul lui Zichy și e următorul:

„Pe cum odinioară nobilimea evului mediu a stat în fruntea războielor cruciate, astfel ați aristocrația, mai ales nobilimea din imperiul Mariei, are datorita, ca să conducă războiul cruciat contra legislațiunii moderne”.

Un alt comunicat semioficios, ce'l aflăm în foile din Bpesta sosite ați, ne spune, că guvernul a aflat vătămătoare împrejurarea, că Agliardi a primit deputațiuni, unde s'au ținut discursuri, cari s'au publicat ca „mijloce de agitațiune”, căci în aceste vorbiri „s'a făcut de repetate ori expresii alușive la acțiunea opoziției politice bisericesci din dietă, în legătură cu cuvinte, cari îndemnau la tenacitate de luptă”. Să dice apoi, că Agliardi în Budapesta a cercetat în mod demonstrativ pe capii opoziției proiectelor, ér pe alți politici i-a încungiuat și că, la scirea, că nunciul Agliardi

va veni în Ungaria, nimeni, nici ministrul-president nu s'a gândit, „la o călătorie formal agitațională, cu care ocaziune au jucat rol însemnat și preoți de naționalitatea română”.

Așa dar guvernul prin oficioasele sale ne spune, că Agliardi a agitat contra politicii bisericesci și ca scusa sa să fie și mai ponderoasă, implică și pe preoții români, cărora nu le-ar fi fost permis nici să vorbească cu Agliardi.

Ori cum se fie, cestiunea nu e nici în destul clarificată, nici finalizată și din ea multe încurcări se pot nasce!

La un an. Alaltăieri, în 7 Maiu s'a împlinit anul, când s'a început marele proces al poporului român, procesul memorandului. Condamnații în acest proces, martirii nostri, sunt mai toți în temnițele din Seghedin și Vaș, îndurând grele suferințe pentru dreptul poporului român.

Românii din toate părțile au serbat memoria acestei zile, și au trimis felicitări celor zăvorîți, ér diarele noastre de di toate au scris prim-articolii în cestiune. Din Sibiu s'au trimis adrese subscrise de un mare număr de inteligență, ér alta din partea domnișorelor române de aici.

Revista politică.

Crisa și respective conflictul dintre Bánffy și Kálnoky a aflat o rezolvare provisoră, așa că ambii ministri rămân deocamdată în posturile lor, — la dorința monarhului.

Monarhul la demisionarea lui Kálnoky, ce și-a înaintat-o în 2 l. c. a răspuns prin un autograf, în care M. Sa își exprimă cea mai deplină încredere față de el și totodată declară, că nu-i primesce abdicarea.

Cu Kálnoky s'a rezolvat așa afacerea, că el rămâne de-o camdată fără ași retrage demisia. Bánffy de altă parte a cetit în ședința dietei din 6 l. c. nota ce a adresat-o el lui Kálnoky cu privire la călătoria lui

Agliardi, și răspunsul lui Kálnoky la acesta, pe baza cărora s'a vădut îndemnat a da răspunsul cunoscut din cameră, adăugînd, că guvernul susține și acum acest punct de vedere.

Acosta vorbire a fost ca răspuns la interpelația, ce a făcut-o în cestiunea acosta Apponyi și dieta a luat o la cunoștință. Cu acesta incidentul în dietă s'a terminat — până la altă rënduială, cum dice românul.

Despre cestiune se mai scriu următoarele: Monarhul a fost atins foarte neplăcut de conflictul produs între ministrul său de externe și într ministrul-president unguresc, mai ales că și avea gata pe luni înainte programul de lucrare și călătorie. Causa prin urmare numai acesta pôte se fie că nu dorește o crisă pronunțată nici în Austria, nici în Ungaria.

La primirea sa în audiență br. Bánffy a făcut M. S. un raport amănunțit despre răspunsul său la interpelațiunea din dietă și i-a prezentat actele primite dela contele Kálnoky în cestiunea călătoriei lui Agliardi. A spus, că răspunsul și-l a formulat numai pe baza actelor lui Kálnoky și mai ales pe epistola, în care ministrul de externe vorbește într'un ton de tot aspru despre rolul lui Agliardi în Ungaria.

După-ce l'a ascultat, Maiestatea sa a declarat, că i ar plăcea, dacă cauza s'ar pute aplană pe cale pacifică, și la provocat, că dacă numai se pôte, el se și reguleze cu Kálnoky totă afacerea, fără a mai cere intervențiunea Maiestății, căci „de Kálnoky nu mă pot lipsi, ér de Dta nu vreau să mă lipsesc”.

După audiența care a durat preste o jumătate oră, baronul Bánffy a eșit și s'a dus de-a dreptul la ministrul a latere, la baronul Josika, apoi la ministrul comun de finanțe Kállay, cari diua întrégă au umblat dela Kálnoky la Bánffy, până ce în cele din urmă li-a succedat să aplaneze în parte certa dintre cei doi diplomați ai monarhiei.

Cu toate aceste definitivă aplanare a conflictului rămâne cu totul în

FOIȚA.

Desamăgirea prințului Domnitor.

Mircea Vodă în războie fost'a lunei de mirare,
Dar și fiul său Vlad Dragul fu 'n dreptate și el mare.

La supuși vrînd s'afle păsul, s'arac fie ori avut,
Umbla Mircea cât e țara când tiptil, când cunoscut,
Preste Olt într'o livade de un lin părau stropit,

Zări el odat'o turmă d'un frumos păstor păzită.

Și din vorbă aflînd într'ansul strălucite înșuriri,

Il luă pe lângă sine și'l nălță în fericiri.

Sub bătrînul domn viața dulce-i fu, neturburată;

Deși el ofta adesea după liniștea d'odată

Ce-o perduse chiar în césul când din tînăr păstoraș

Treptat Vodă'l înălțase pîn'la mare cămăraș

Dar murind virtosul Mircea, la tron fu-i Vlad urmază

Și găsind prilej pizmașii fac pe noul prinț să credă

Că Șerban a strâns băneturi, mii comori, scule de preț

Din averile Domniei ce'l fac mîndru și sumeș.

Noul prinț, fără cercare, cădu lesne 'n amăgire

Și credu că este dreptă cea grea 'nvinovățire.

Dar cum el pe vorbe numai lesne nu se prea 'ncredea,

Și pe însuși acusatul prea puțin îl cunoscea;

Socoti cu 'nțelepciune că nu'i drept se'l osîndescă,

Până când cu probe vina va putea s'o dovedescă.

Ca preludiu de motive pentru a fi destituit,

Li ceru ca să-i aducă spada tată-său iubit,

Sculă rară 'n frumusețe, fabuloasă în valoare,

Strălucind de briliante — altă-dată — ca un sôre,

Dar acum cea podobă dispăruse de pe ea

Și prepusul tot asupra lu Șerban cu drept cădea.

Însă ei cu probe arată că din ordinul Domniei.

Mai nainte de-a fi dînsul în slujba cămărașiei.

S'a scos totă pietrăria, lucru bine constatat,

Și de lipsa ei el nu e în nimica vinovat.

Rușinați clevețitorii, ei mai mult se îndârjiră

Și din nou pe lângă Vodă ca să-l perdă stăruiră.

Li se cere în șase zile cămărașului Șerban

Să dea cont de scule, aur, de argint pîn' la un ban.

Primind la termen lista, Vodă însuși se pogoră

Și străbate cu boerii din cămară în cămară

Ca să vadă de esistă câte 'n listă s'au trecut.

O, mirare! Nici odată prințul nu a mai vădut

Sute, mii de lucruri scumpe așa bine conservate

Și la locul lor cu grije și cu regulă aședuate.

Isbit astfel de mirare începu a săgeta

Cu priviri fulgerătoare pe acei cel seconda

Când d'odată 'i arătară cei pismași cum și boerii,

O de fier ascunsă ușă în fundul unei galerii

„Etă ușa și cămara, strigă ei triumfător,

„Zăvorite și ascunse de vederea tuturor,

„Unde scule, nestimate, bani din vremile trecute

„El aci le ține 'nchise: multe-au fost de noi vădute”.

Din nou prințul se încrunță privind locul cel ferit

Și-a deschide acea ușă cât mai iute a poruncit.

Șerban cade în genunche la ale prințului picioare

Și plîngînd pîtruns de jale, face ruga următoare:

„Nu e drept, Mărite Dómnne, într'un cés să mă desbraci

„De o avere ce 'mi au dat-o născătorii mei s'araci,

„După ce atîta vreme am slujit cu zel, dorință

„Pe al Măriei Vóstre taică, mulțămînt de a mea credință.

„Ia-mi, Te rog, ce 'mi-a dat dînsul, lasă-mi înșă ce-'i al meu

„Căci tot ce am, este aicea; martor 'mi este Dumneșeu”.

Părătorii rid ca dracii și scrășnesc de mulțămire,

Éră Vodă tl silesce să deschidă cu grăbire.

Deci Șerban 'și îndreptă pașul cătră ușa cu secret

suspens, acesta se dovedește și prin impregiurarea, că în cercurile din Viena se vorbește ca de un fapt împlinit atât de urmașul lui Kálnoky, cât și de a lui Bánffy, care nu ar fi altul decât baronul Iósika Samu, persoana gratisimă a Monarchului, ér alții amintesc pe banul Croației.

Foile își dau diferite păreri asupra decursului întregii afaceri. Eă unele din ele:

„Fremdenblatt“, în nrul seu dela 5 Maiu, scrie între altele astfel:

„Contele Kálnoky, imediat după ce a avut cunoscință despre declarațiile lui Bánffy în afacerea Agliardi, a hotărât să-și dea demisia. Prin aceste declarațiuni lui Kálnoky i-se atribuia un pas, pe care el nu l-a făcut încă și pe care ar fi trebuit să-l facă la dorința guvernului magiar. Declarațiunile lui Bánffy au trebuit să influențeze foarte vătămător asupra Curiei, la care aveau de gând să recrimineze. Contele Kálnoky și-a dat demisia înainte de a eși în public comunicatul din „Pol. Corr.“ prin care se rectificau aserțiunile lui Bánffy din parlament. Cel ce a înțeles comunicatul acesta astfel, ca și când prin el s'ar fi declarat război guvernului magiar și partidei liberale, acela trebuie să recunoască, că are o părere greșită. Nici-odată contele Kálnoky n'a jucat rolul, ce i-se atribuie de unii oratori și de unele diare din Budapesta: el nici-odată nu s'a amestecat în afacerile interne, n'a fost nici-odată dușmanul acelei partide, care a condus afacerile statului magiar independent.“

Lui „Pester Lloyd“ îi se scrie din Viena.

După ce se spune, că iritațiunea contelui Kálnoky vine mai cu sumă de acolo, că politica sa, „deși tinde a sprijini politica ungurească și în executarea programului ei bisericesc politic“, totuși întâmpină așa de aspre atacuri din partea cercurilor liberale magiare, se dă, că aceste atacuri l-au mâhnit pe contele Kálnoky cu atât mai mult, cu cât nu sunt fondate.

Dacă dară i-se cere acum contelui Kálnoky, ca să facă cu puțință o aplanare onorabilă a conflictului, atunci acesta — dic amicii lui — s'ar putea întempla numai așa, dacă nu s'ar avé în vedere numai o delaturare superficială a conflictului pe scurt timp, bună oră până după viitoare delegațiuni, ci s'ar găsi un mijloc spre a delatura sincer neînțelegerile și s'ar stabili o pace cinstită și durabilă, care singură pôte face cu puțință o concurență salutară o oficiului de externe cu guvernul unguresc. În scopul acesta e neapărat de lipsă, ca să se constate, că nu este admisibilă o enunțare oficială asupra afacerilor esteriore într-unul din cele

două parlamente ale monarhiei, fără scirea prealabilă și fără consimțământul prealabil al ministrului de externe, pentru că asemeni enunțări, fără de o înțelegere premersă cu ministrul de externe, și atunci, când nu se face provocare directă la el, pot nasce grave complicațiuni; dacă însă se mai face și provocare directă la ministrul de externe, se pot nasce complicațiuni, cari ar face cu neputință conducerea afacerilor esteriore. Contelui Kálnoky nu-i este nici în cazul de față de persoana sa, ci de demnitatea și de tradițiunile oficiului său, și de aceea dacă ar primi garanții, că praca introdusă și probată dela 1867 încôce, după care asemeni enunțări în parlamentul unguresc, numai în urma consimțământului prealabil și a unei înțelegeri cu ministrul de externe se pot face, — se va respecta și în viitor, aceste garanții i s'ar părea lui Kálnoky așa de prețioase, încât ar fi gata a da expresiune din parte i păreri sale de rău asupra forme, în care a fost ținut comunicatul din „Politische Correspondenz“. Acestă comandă onorabilă — dic amicii contelui Kálnoky — în legătură cu constatarea, că de fapt există o consonanță a părerilor actualului ministru de externe cu actualul ministru președinte unguresc cu privire la călătoria nunciului papal, ar putea să fie privită din partea lui Bánffy, ca satisfacțiune îndestulătoare.

Dilete aceste s'a răspândit scirea, că în Sârbia ar fi turburări, revoluție; scirea s'a dovedit de falsă, în Sârbia e linisce. Scirea pôte s'a născut în urma conflictului dintre Milan și regele Alecsandru. Despre evenimentele de aici se comunică: O telegramă din Niș spune că vorbirea ce a ținut o ministrul-președinte Cristici în ședința dela 4 Mai a scupștinei, a făcut o adencă impresiune, mai ales în părțile prin cari a declarat, că el și colegii lui rămân la postul lor, și că vor servi cu credință și devotament pe rege și patriă. Declarațiunea acesta a lui Cristici a surprins cu atât mai vârtos, că se credea dimisionarea ministeriului în urma desvoltării Scupștinei. Despre călătoria lui Milan se spune, că ea s'a făcut pe nesciute. El n'a așteptat sosirea Nataliei, pe care voia s'o primască în mod deosebit de sărbătorec, nici votul Scupștinei asupra apanagiului. Se crede, că Milan nu se va întorce lung timp în Sârbia, cu atât mai vârtos, că — după cum se susține — între el și regele Alecsandru ar fi un aspru conflict. La plecare Milan nici nu și-a luat rămas bun de la fiul seu. Conflictul s'a iscat din cauză, că regele Alecsandru s'a opus cu totă energia unei lovituri de stat,

plănuită de Milan, cu scop de a aduce la guvern pe Pasci. Regele Alecsandru nu voia se audă despre o schimbare de sistem, și a făcut aspre imputari lui Milan, că voesce se espună Sârbia la nouă sguduii interne.

Cu privire la pacea dintre China și Iaponia se scrie că se confirmă ratificarea tratatului de pace de către împăratul Chinei.

Ultimele sciri spun că, Iaponia va lua numai Port-Arthur și punctul estrem din peninsula Liao-Tung, până la Talinwan, care ar deveni de asemenea o posesiune japonească. Ea ar mai cere o sporire mare a despăgubirii de resbel, în schimbul renunțării sale la o mai mare cesiune de teritoriu.

„Agentia Reuter“ află din Hong-Kong că situațiunea devine din ce în ce mai gravă la Formosa. Echipagiile corăbiilor de resbel străine au fost debarcate, pentru a protege pe naționali lor. Marinarii englesi fac patrulă în bărci armate.

„Allgemeine Zeitung“ află din Berlin că răspunsul Iaponiei către cele 3 puteri este curtenitor, însă evaziv. Se speră că se va ajunge la o înțelegere cu atât mai mult, cu cât o schimbare de vederi este așteptată în Anglia în urma întoarcerii Reginei Victoria.

Noutăți.

Sântul Sinod al României, convocat în sesiunea de primăvară, pe 1 Maiu a. c. va avé să discute următoarele cestiuni: 1) Mărturisirea Ortodocșă. 2) Iconografia bisericească. 3) Armonisarea legii civile cu cea bisericească în privința căsătoriei și a jurământului preoților. 4) Serviciul pastoral al preoților de armată și 5) Programul pentru studiul religiunii, în școale secundare.

În contra ireligioșității. Primatule Vaszary în un discurs ce l-a ținut în prima Maiu calend. nou a. c. cu ocaziunea deschiderii adunării generale a societății sântului Stefan a ținut între altele următoarele: „poporul, carele nu are altă evanghelie, decât codicile de legi, poporul carele n'are altă cunoscință, decât téma de poliție, poporul, carele nu are alt Dumnezeu, decât statul, nu va sci nici odată, ce este ordinea socială, și ce este iubirea de patrie.“

Religia și știința. Acum câtă-va vreme s'a deschis între savanții francezi, o discuție foarte importantă, asupra faptului dacă știința s'a ținut de promisiunile pe cari ea le-a dat, dacă ea a corăspuns aspirațiilor speranțelor, ce a deșteptat în lumea întregă.

Unii savanți francezi, fără să tăgăduiască marile progrese realizate de știința constată însă prea mică cantitate de feri-

cire ce ea a împărțit în lume, și conchide că în războiul ce de un secol e deschis între religie și știință acesta din urmă a rămas învinsă.

Religia singură pôte să dea rezolvirea marelor probleme ale universului ea singură ne pôte spune, „ce suntem noi“, „unde mergem“, și „ce trebuie să facem“. Religia ajută de morala creștină, a eșit triumfătoare dar, din lupta la care știința le-a provocat.

Știința la rândul ei, își recunoșce slăbiciunea forțelor sale. Ea mărturisescă că orice progres științific îndepărtază și mai mult cucerirea întregului adevăr: că la orice pas pe care l face înainte, orizonturile care i se desfășoră, se largesc. Din totă lumea, astăzi savanții sunt care recunosc mai mult întinderea nemăsurată a necunoscinței lor.

Dar dacă s'a probat infinitatea ridiculă a omului în mijlocul universului; dacă noi scim că pământul nostru nu este decât un neînsemnat atom în sistemul solar, dacă cunoscem că și acest sistem solar, e un nimic în lumea stelelor vișibile, și la urmă că și această lume a stelelor vișibile se pierde în infinitatea spațiului; de unde avem cine a stabilit ore, toate aceste măsuri de nimicnicie și ignoranța noastră.

De sigur că știința; și ea făcându-ne să cunoscem necunoscința noastră, infinitatea noastră ridiculă, a făcut deja prin acesta foarte mult.

Conferență. „Vocea bisericii“ scrie: Duminecă 19 Martiu a. c. în ședința ordinară, ce societatea studenților în teologie a ținut în sala No. 17 dela universitate, d-nul Ioan A. Grigoriu, un distins student al acestei facultăți și-a desvoltat cu deosebit succes subiectul conferinței sale „Știința prin credință“. Dsa prin câteva cuvinte bine alese arată mai întâiu situația în care se află ori cine, când vine să vorbescă de o cestiune religioasă în acord cu una științifică, sau numai o cestiune de credință, căci n'apucă bine să-și termine de desvoltat subiectul și numai decât apar grămezi de soluționiști cari sub vretecelul înarmării cu știința, dar cari sunt departe de a o poseda și utiliza, au pretențiunea să te nimicescă numa cu gesticulațiunea, argument de care dispun ori-când. Trece apoi în desvoltarea subiectului și arată că credința astfel cum ea constituie virtutea în creștinism, nu contradice întru nimic bunului raționament. Că știința nu perde nimic prin credință, ci din contră este ajutată de acesta în desvoltare sa. Pe bazele științei numai, nici odată nu se pôte întocmi o organizație socială. Credința însă este mobilul conduitei și al constituirii societăților omenești. Descriind credința astfel precum este înțelesă în creștinism, arată în definitiv că ea nu întunecă absolut de loc mersul spre progres al științei, dar că această din urmă se nu-și iasă din limitele competenței sale. Espune înțelesul credinței la Tertulian, Anselm, Clemente Alexandrinul și alți părinți bis.; Clemente Alex., părinte foarte învâțat și filosof ecletic, stabilește un raport între cre-

Și o deschide cu durere în adâncul său regret. Dumnezeu prea Mare dar ce ved când ei

intrară?

Toți uimiți înmărmuriră când nimic alt nu

aflară

Decât cața, pălăria, opinci, zeghe și un caval

Ce formau averea 'i totă și al lui dulce ideal:

Erau hainele-i de țară ce cu el le adusese

Și la care cu iubire venind el privea adese

Să-i mai spună de acea stare sfântă, dulce

de păstor

Și de liniscea naturii ce o iubea cu un tai-

nic dor.

„Eă, Prea Mărite Dóme, restul fericirii

mele

„Primitive, Șerban dice; eă sculele acele:

„Comori scumpe, nestimate, ce iubesc mai

cu temei;

Eă-mi dulce fericire ce nu-i drept ca să

'mi o iei.

„De ajuns e cui voesce a trăi cu cinst în

lume,

„Nu cu nălciri ce pórta fals al fericirii

nume.

„Cu voi, simple și iubite bucurii de pre pă-

mânt,

„Co-mi ați legănat pruneia, voi să întru

în mormânt.

„Îți las, Dóme Prea Mărite, îți las făr' de

nici o jale

„Câte-mi dete fericitul taică al Măriei Tale:

„Averi, ranguri, boerie, strălucite haine noi

„Și țin numai ce avusesem când pascem dră-

guțe oi.“

Revenindu și abia Prințul din adânc sa ui-

mire,

Spre invidia sfruntată varsă foc a lui pri-

vire.

Deci convins de inocența lui Șerban a po-

runct

Se le taie la toți limba căți din pismă 'l au

bărfit.

Dar Șerban ne vrând să guste a dulcetii

răsunare,

Din nou cade în genunchi mijlocind a lor

iertare.

„Să fugiți de aici, crunți demoni, strigă

Voda infuriat;

„Datoriți iertarea vóstră astui suflet ne-

pătat“.

Ia iertat, dar depărtându-i din servicii ocu-

pate,

Pe Șerban l-a făcut Vornic dându-i sarcini

delicate.

De-ocamdată priimesce tot ce-i dă, fără re-

fus;

De o favore ce o meriți e nedrept să faci

abus.

Mulțămind Măriei Sale cu adâncă umilință

Guvernază cinci luni țera cu 'ntelptă so-

cință

Face legi, aședeminte, tot ce 'nalță un popor

Și-i asigură speranța de un falnic viitor.

După- ce 'n lucrare pune tot ce statului priește,

La palat se 'ntâpșează astfel Domnului vor-

besce:

„Prea 'Nălțate Dóme, fie întru mulți ani

să trăești

„Ca să sprijini cu dreptate tronul țării ro-

mănesci.

„Mulțumesc Măriei Tale ce cu drept ai mo-

ștenit

„Părintesci vîrtuți prin care am fost și eu

fericit.

„Dar... iertați-mi a Vă spune că în lume

fericire

„Nu e, dacă omul n'are sufletescă linisire.

„Ș'acest bun nu dănuiesce în averi, plăceri,

măriri

„Ranguri, vise fugitive, și deșarte nălciri

„Unde intriga și pisma, clevetirea, lăcomia,

„Vinovatele dorințe și cu mama lor mândria,

„Câte odată chiar și crima contra dreptului

crănesc,

„Inocența o sugrumă. și pe principii amăgesc

„Ați dorit să fii fericite prin favorea cea

Domnescă

„Și fericite pot fi numai în viața păstărească.

„Dați-mi voie să-mi iau zeghea, cața și ca-

valul meu

„Să me due la satul unde pot muri fericite eu.

„In istorie sunt pilde, le sciți, Dóme Prea

Mărite,

„Că chiar domni, regi, lăsând slava și pala-

tele-aurite,

„Au ales viața simplă și-al ei traiu curat,

firesc

„Cu plăceri nevinovate ca scump dar Dum-

neșcesc“.

La o ruga atât de caldă mișcat Domnul lă-

crămază

Și ca cel mai bun părinte pe Șerban îm-

brățișează.

Îi dă voie... La plecare, când rămas-bun

'și-au luat

Vodă, față cu boierii, sărutându-l a strigat:

„Fericit! ești tu, Șerbane, cu dorințe cum-

pătate!

„Fericit! căci fericirea-i rodul inimii curate,

„Suveranii lumii numai preste corpuri stă-

pănesc,

„Cei aleși de Domnul însă chiar în inimii

ei domnesc,

dință și știință se stea neatinsă în credința tradițională a bis, trebuie ca filosofia să se edifice pe fundamentul cunoscinței creștine, — a credinței bisericești, după acest principiu: *Fides praece-dit intellectum*; principiu admis mai târziu și de Fer. Augustin. Raportându-se la inventata propoziție, „Crede și nu cerceta”, ce cu ne-saș se mai învâcă și astăzi, creștindu-se că prin ea se pune proptea științei, arată cum ea este o pură minciună inventată încă din sec. II. de Cels în scrierea sa *ó ἀληθείς λόγος* dar combătută cu mult succes de ma-rele scriitor bisericesc Origen. Nicăiri în sânta scriptură nu se găsește un atare versal. Trecând dela pâr. bis. la corifeii științei ci-tetăz dintre cei mai celebri ca Bois-Reymond, Claude Bernard, Paul-Bert și alții cari toți în definitiv recunosc fără înconjur impotența experienței științifice și necesitatea credinței deci a religiunii, ca singura satisfăcătoare în aflarea începutului substanței și a determi-nării scopului final. Trecând la viața prac-tică și aici credința religioasă joacă rolul cel mai important. Bunul simț cât și rațiunea conduc pe om la necesitatea creștină într'un Dumnezeu, creatorul totul și fără această virtute creștină conchide Dsa, ori-cine e ea mort între ceilalți.

Dela Vaș. În Joia trecută dl Dr. Alec-sandru Mocsonyi, provădut cu licență dela ministrul de justiție, a cercetat pe dl Dr. Branisce și pe ceilalți deținuți politici în temnița din Vaș, după cum scrie „Drept”.

Procesul abiturienților din Brașov. În cunoscuta afacere a celor 5 abiturienți din anul trecut dela gimnaziul român din Brașov, scrie „Gazeta” afară de tinerii univer-sitari A. Leményi și A. Ciato, Sâmbăta tre-cută după amăzi a mai fost ascultat la ju-dele investigator din Timișoara și al treilea soț al lor, tinărul Nicolau Ionescu, student în drepturi și colaborator intern la „Drept-tatea”. Interogatorul i-l'a făcut judele Ger-danovici, care s'a produs prin o procedură cât se poate de bruscă față de numitul acu-sat. Începând să-l asculte în limba magiară tinărul acusat a refuzat ori și ce răspuns în această limbă, la ceea c' judele investigator, voinde să-l terorizeze, a chemat numai de-cât un pandur. Tinărul acusat a rămas neclintit și a pretins să fie ascultat în limba română. În fine judele s'a vădut silit să-l asculte prin talmăciu; protocolul însă, luat fiind în limba magiară, acusatul nu l'a sub-scris.

Un legat al arhiducelui Albrecht. Arhiducele Albrecht a lăsat prin testament o sumă considerabilă pentru ostași veterani, cari au luat parte la luptele dela Custoza. Ministrul de război a adresat o circulară către toate comănde de corpuri din Austro-Ungaria, ca să cerceteze după acei veterani cari au luat parte în numita luptă. Probabil, că se vor găsi mulți ostași veterani, pe cari marinosul arhiduce nu i-a uitat.

„Ah! de nu ași fi la cârmă cu o grea in-datorire
„Ca Șerban aș vrea pe lume să n'am altă
fericire.

Reîntors Șerban la satul și cătunul lui iubit, între toți ca de frăție tot avutu-i a împărțit, Fie-cărui dând atâta cât ținu și pentru sine, Creștând starea păstărească cea mai dulce n' n' traia cu bine.
Și păstor, precum fusese, mai trăind a re-
posat
Lăsând scumpa-i amintire și un nume neuitat.
Dela el în sat rămase lui Vlad Dragul de i-dice:
Ne-amăgitul Domn ferice.

Er exemplul de iubire pentru starea de păstor
Ce-l uni Șerban cu titlul și de binefăcător,
Toți pe-a vécurelor aripi cu proverbe' înăl-
țară
Incât chiar cu mândrul sôre pe Șerban l' asemă-nară.
Astfel ei când vîd c'apare blândul sôre după
ploii,
Dîc cu inimă voină: *se uită Șerban la noi.*
(Din „Vocea Bisericești.”) *Pr. G. Floru.*

Insoțire de economie și credit în Cernăuți. Duminică la 28 Aprilie s'au adu-nat numeroase persoane în sala societății pen-tru cultura și literatura română pentru a se înțelege în chestia înființării unui institut românesc de economie și credit — dîce „Gaz. Buc.” Adunarea, presădată de dl Modest cav. de Grigoreea, s'a înțeles în principiu pentru înființarea institutului. La discuția ce a avut loc, au luat parte d-nii Dr. I. G. Sbiera, pâr. Zaharie Voronca, M. cav. de Grigoreea, profesorii D. Luța și Gr. Halip, fiind cu toții de părere, că înființarea de institute de credit din partea românilor ar fi de folos, mai ales dacă ele ar da na-scere înființării de institute Raiffeisen prin comunele noastre. Proiectul de statute cetit, a fost dat unei comisii de 5 membri, cari au să studieze statutul și să-l presinte adu-nării constitutive, care se va convoca în cu-rînd.

Necrolog. Ilustra d-nă Iosefina Mo-csonyi de Foen născ. baronesa Brudern, vă-duva fericitului întru aducere aminte bărbat al bisericii și națiunii noastre Antoniu Mocsonyi de Foen și mama ilustrului domn Zeno Mocsonyi de Foen a trecut la cele eterne în 26 Aprilie n. în etate de 84 de ani. Dece-data a foat una dintre cele mai valoroase și mai iubite matrone ale familiei Mocsonyi.

Duel cu concesii ministeriale. În ministerul de justiție rusec — după cum scriu foile rusești — de present se pucă la un proiect de lege, care ar ținti la micșo-rarea duelurilor ofțeresci. Dacă — conform proiectului — cutare oficer va voi să se bată cu un „civilist”, mai nainte de toate va trebui să se presinte la procurorul de stat, acesta anunță duelul ministrilor de justiție și resbel, și numai după-ace ambii ministri să învoiesc, au respectivii voie să duzeleze.

Ciclon în America. Se anunță din New-York că un teritoriu de trei miluri ge-ografice, din apropierea orașului Kioux-Falls, a fost mai în zilele trecute cu desă-vîgșire nimicit prin un ciclon. Centrul ci-clonului a bătuit cam 45 mile geografice spre nord dela Sioux-Falls. Numărul persô-nelor cădute victime ciclonului îngrozitoriu se urcă până la 50. Dauna materială e enormă.

Cum postesc Muscalii? Rusia, țara muscalilor e cunoscută astăzi între cele mai religioase țări, de ôre-ce acolo atât poporul de rînd, cât și toate persoanele de distincțiune țin cu sântenie la prescripțiunile religiei lor. Acesta se poate vedea și din modul cum țin ei posturile.

În Petersburg în timpul postului se vinde carnea cu prețuri foarte mari, dar nici așa nu se prea poate cumpăra, așa ca vrînd nevrînd trebuie să postescă chiar și aceia a căror conștiință poate că iar ierta să mănânce și de dulce. Timp de șese săptămâni cât ține postul, poporul nu mănâncă, decăt pâne, ridichi, cêpă, varză și céiu. Din când în când mai ia și câte puțin pește. Militarii, cu totă slujba lor cea grea, sunt siliți să postescă și ei ca ceilalți. Modul acesta de viață pe mulți îi slăbește tare, er bôlele de stomac se înmulțesc peste măsură, mai ales fiind-că clima cea rece a Rusiei reclamă o hrană bună și nu e nici decum potrivită cu postul.

E mare raritate, dacă în Rusia nu ține cineva posturile. Chiar și așa numiții „li-beri cugetători” țin, dacă nu mai mult, dar cel puțin prima și ultima săptămână a pos-tului. Causa este și faptul, că în Rusia pu-terea statului nu numai că nu lucrăză în contra religioșității creștinilor, cum să în-tîmpla aiurea, dar din contră, ea însăși în-grijesce de respectarea ei. Așa de exemplu, ori-ce funcționar de stat din Rusia, pentru ca să pôtă intra în slujbă, trebuie să dove-descă cu act oficios, că cel puțin odată pe an s'a spovedit. Apoi în săptămânile de post nu este permis să cânte nicăiri musica, tea-trele sunt închise, concertele sunt oprite.

E de prisos a mai spune, că după un post atât de străgnic, pentru poporul Rusiei Crăciunul și mai ales Pascele sunt sêrbăto-rite în mod mai festiv, ca la alte nêmuri. În Sâmbăta Pascilor pe la miezul nopții în-cepe o viață nouă. Multe case se iluminăză, pe stradele orașelor circulă mii și mii de ômeni, er de pe coperipele edificiilor fâlfaie

stêguri în semn de bucurie. Când credin-cioșii lihnîți de fôme, se reîntorc dela bise-rică, își găseac mesele încărcate în mod așa de bogat, cum rar se mai întîmplă în cursul anului.

Cestiune scolară.

Multe și nenumărate sunt pede-cile și neajunsele ce are să le întim-pine învățătorii din școla poporală în greaua sa muncă, pe terenul acti-vității sale învățătorești.

Și nimenea afară de învățător, nu este chemat sau dator a medita mai serios și cu sângeră rece, asupra mo-dului pentru delăturarea pedecilor, și cu deosebire pentru delaturarea ace-lor pedeci cari cu intențiune sau prin nebagare de samă sunt îndreptate con-tra învățămîntului din școlele noastre poporale.

În toate adunările reuniunilor în-vățătorești se nisuesc învățătorii și se întrec a afla mijloce pentru ajungerea mai cu succes la ținta ce trebuie se o aibă în vedere fiecare învățător con-sciu de chemarea sa. Se nisuesc adevă-că a afla diferite metode întru ajungerea mai sigur la ținta cu diferitele obiecte de învățămînt.

E de prisos se mai amintim la acest loc din fir în pâr despre multele prelegeri practice și criticile acelora în adunările generale învățătorești.

E frumoasă teoria pe carea se ra-zămă prelegerile din adunările învăță-torești și pe cari le numim „practice” însă mulți învățători și cu doosebire cei de prin comunele rurale sunt ne-cesitați a se abate chiar și dela cele mai bune metode.

Asupra delăturării celui mai mare obstacol din școla poporală pe care'l scie fiecare învățător, s'au discutat foarte puțin s'au chiar de loc în adu-nările reuniunilor învățătorești.

Nu-mi aduc adevă-că aminte, se se fie discutat vre-odată asupra temei. Cum ar fi ase propune cu succes sin-guraticile obiecte de învățămînt în școla poporală unde pruncii nu frecuentăză regulat școla.

Să ne explicăm luând de basă unul dintre cele mai ponderoase obiecte de învățămînt din școla poporală: Ce-titul și scrisul.

Scriptologia și alte metode ne arată în mod teoretic așa dîcînd me-todul cum ar trebui să se pucădă la propunerea cetitului și scrisului în școla poporală.

După metodele aflate și aplicate cu bun succes de mulți amici ai șco-lei se orientăză o parte dintre învăță-torii școlei poporale, fără se cugete că vor ajunge ori nu la ținta dorită.

Cei mai mulți învățători însă vrînd nevrînd sunt siliți a se abate chiar și dela cele mai bune metode ori reguli pedagogice.

La începutul anului scolar se afă de exemplu în o școlă 6—10 prunci cari cercetăză pentru al doilea an școla și cari sunt de diferite vrste.

Cățiva din scolari de și nu au frecventat regulat școla în anul prim, totuși sunt inițiați binișor în cetit și scris.

Tot pentru al doilea an de școlă mai cercetăză școla și de acei prunci cari pôtă în anul prim din cauză că au început târziu școla; ba nici pu-ținul timp nu l-au frecventat regulat nu știu decăt foarte puțin din cetit și scris.

O parte din toți, până când alții absentăză, ei frecventăză regulat până la o vreme, apoi încep și aceia a mai absentă aji unul mîne altul, așa că pruncii unui despărțămînt nici odată nu vor fi toți de față și nici odată unui și aceiași. Se mai întîmplă ca pruncii unui despărțămînt difer unii de alți, în vîrstă, în aplicare și în me-morie. Din pricina acestă unii ar înainta în cetit și scris. Câtă vreme scim că un astfelu de școlariu numai până se desprimăverăză ne face im-

bulzala în școlă și câtă vreme ne temem că respectivul pôtă se numai frecventăză școla în viitor, apoi trebe să-l lăsăm să înainteze în cetit și scris cum numai să pôtă.

Dacă e vorba să lăsăm pe elevi se înainteze pe întrecute din cetit și dacă e vorba că prelegerile să se predee după prescripsele metodice, ceea ce trebuie să se și facă, apoi va putea ôre învățătorii se țînă atâtea pre-legeri din limba română în o ôră?

Dacă elevii unei școle ar începe cam odată anul scolar și dacă ar frecventa regulat școla nu ar încăpă discuțiune.

Mulți vor dîce că trebuie aplicate toate mijlocele, ca se frecventăze re-gulat școla și pôtă mulți și cred că se pôtă acestă.

Experința însă ne-a dovedit con-trariul: Câtă vreme un copil de școlă în lucrurile mai ușore ale economiei suplinesce pe un lucrător, apoi nu pôtă ca se pretinđi dela atari părinți ca se și trimită copilul regulat la școlă.

Dacă un învățător din școla po-porală, unde pruncii nu frecventăză re-gulat școla, s'ar ținea strîns de me-todică și planurile de învățămînt țî-nînd prelegeri ca ori care învățător unde pruncii frecventăză regulat școla, apoi dîc nu știu la ce rezultat ar ajunge.

În împrejurări de acestea: unde adevă-că unii prunci încep târziu anul scolar și unde poste tot pruncii nu frecventăză regulat școla, învățătorii avînd la inimă înaintarea și binele fiecărui scolaru trebuie să afle metod că în ce chip ar pută să folosescă cu succes puținul timp în care unii sco-lari frecventăză școla.

Tema, cum ar fi a se propune cu succes singuratecele obiecte de învâ-țămînt în școla poporală, unde pruncii nu frecventăză regulat școla, fiind o temă grea de resolat ar merita ca adunările reuniunii învățătorești să discute cât se pôtă mai serios asupra ei și acestă, căci ar cădă în sfera de activitate a reuniunilor învățătorești.

b.

Concurs de lucru manual.

Lucrul manual cuprinde tot mai mult teren în instrucțiunea din Ro-mânia. El este tot mai mult apreciat, ca un mijloc puternic de educațiune și silințele acelora, cari cultivă și propagă acest ram de instrucție, între cari cu plăcere amintim pe zelosul profesor de lucru manual în București și compatriot al nostru, dl George Moian, vor fi încoronate cu frumoase succese. Societatea „Tinerimea română” anunță prin circulariul ce-l dăm mai la vale, că în anul acesta deschide concurs de lucrul manual pentru elevii școlelor primare, acum pentru întâia ôră un astfel de concurs. Eță circu-lariul care s'a trimis direcțiunilor șco-lelor primare:

Sunt 11 ani de când societatea noastră prin cncursurile ce țin în fie-care an, în-curagiază pe cât posibil, tinerele generațiuni la muncă, căci numai prin muncă pot de-veni straturi puternice, care să ridice la ni-velul celorlalte națiuni civilisate, națiunea „română”.

Sub acest raport avem conștiința im-păcată că ne-am făcut datoria și suntem ferm hotărâți a continua să ne-o facem până la sfîrșit.

Dacă sub raportul cultural de cățiva ani am făcut progrese însemnate, nu este tot așa sub raportul economic; în care suntem cu totul înapoi. Industria manufactu-rală, mai cu sêmă, nu numai că nu a făcut nici un progres, dar pare chiar că perde din ce în ce mai mult.

Acastă stare de lucruri ne îngrijesce, și acestă cu drept cuvînt, deôre-ce industria manufacturală nu este numai un mijloc de îmbogățire dar și un element de dezvoltare intelectuală și politică; este mantia ce în-

văluie arta și știința, lăgănul în care s'a dezvoltat libertățile și drepturile omului.

O îmbunătățire sub acest raport este absolut necesară și ea va fi cu atât mai sigură cu cât măsurile de îndreptare ce se vor lua, se vor începe chiar cu generațiile cele mai tinere. Etă pentru- ce, societatea noastră deschide pentru prima-ori anul acesta și un concurs de lucru manual între elevii și elevele învățământului primar urban și rural.

A încuraja eșersarea lucrului manual pe o scară cât de întinsă este scopul acestor concursuri și fiind-că suntem convingi că d-văstră vă îngrijii asemenea de această ramură de activitate vitală, sperăm că ne veți da, ca în totdeauna, prețiosul d-văstre sprijin.

Concursul lucrului manual se va ține în ziua de 14 Maiu a. c., orele 9 a. m., în localul școlii comunale C. A. Roseti, strada Clementei, în același timp pentru băieți și fete.

Concursul va consta dintr-o lucrare, din cele prevădute în programele oficiale și pe cari scolarii le-au învățat anul acesta.

Lucrarea se va eșecuta de scolarii într-un timp determinat în fața unei comisii speciale. Materialul necesar se va da de societate. Concurenții vor trebui să aducă numai unelte necesare (țorțeci, ace, degetare, igliță, etc., după felul lucrărilor prevădute în programul fie cărei clase.)

Esaminarea lucrărilor și desemnarea celor cari se vor premia, se va face de o comisie compusă din persoane speciale în această materie.

Tote celelalte amănunte se găsesc în regulamentul întocmit pentru aceste concursuri.

Distribuirea premiilor se face tot la 21 Maiu a. c. în palatul Atheneului.

Aducându-vă toate acestea, la cunoștință am onore a vă ruga să puneți în vederea scolarii din școlă ce conduceți, ținerea concursului lucrului manual și a trimite, cel mai târziu până la 30 Aprile lista nominală a celor ce vor să concureze, la adresa președintelui, Calea Victoriei Nr. 110.

Cu această veți contribui mult la cauza ce cu toții trebuie să o îmbrățișăm. Mulțumindu-vă, primiți, vă rog asigurarea osebitei mele considerațiuni.

N. S. Dumitrescu, C. I. Manolescu,
președinte. secretar.

Convocare

„Reuniunea învățătorilor români gr.-or. din despartământul Cohalmului“ își va ține a doua adunare generală din estan Duminecă, în 7 Maiu st. v. a. c. în comuna Merchăsa, la care se poftesc a participa toți membrii, precum și alți binevoitori ai școlii. Epitropiile parohiale și școlare sunt îndatorate a prevedea pe învățătorii membri cu diurne de 1 fl. și paușal de călătorie.

Programa:

1. Deschiderea ședinței prin preșidiu la 10 ore a. m.
2. Apelul nominal.
3. „Pilda cu sâmnătorul“, din religiune de inv. George Maican.
4. „Scolariul diligent învață totdeauna lecțiunea bine“, analiză gramaticală, lecțiune practică de inv. Ioan Ciucan.
5. „Triungiul“, lecțiune practică din geometrie, de învățătorul Ioan Bănuțiu.
6. „Fenomenele naturale, abor, rouă, negură, norii, lecțiune practică din fizică, de inv. Avram Niculescu.
7. Contra-critică la lecțiunea practică „România“ din geografia Europei, de inv. George Andron.
8. „Individualitatea elevului“, disertațiune de inv. Anania Boldor.
9. „Despre poezie“, prelegere practică de inv. George Andron.
10. „Declamațiune“, de învăț. Anania Boldor.
11. Constituirea pe un nou period de 3 ani.
12. Incassarea tacselor.

Din ședința comitetului ținută în Opidul Cohalm la 9 Aprile 1895.

N. D. Mircea, I. Bănuțiu,
președinte. notar.

Nr. 5/895

[57] 2—3

Publicațiune.

Prin sentința Venerabilului Consistoriu archidieceșan dela 1 Martie 1895 Nr. 1416 B. este divorțată Ana Corcheș n. Borlea gr. or. din Certegea de cătră pribegitul ei bărbat Gerasim Corcheș gr. or. tot din Certegea, ceea-ce în sensul §-lui 124 din procedura matrimonială se publică.

Câmpeni, 15 April 1895.

Romul Furdul,
protop.

Nr. 397

[58] 2—3

EDICT.

Ioan Micu din Ruși de rel. gr. or. care de 20 de ani și-a părăsit

pe legiuita lui soție Ana Păcurariu, tot din Ruși, fără a se sci locul ubicațiunei lui, se citeză prin această, ca în termin de trei luni de zile dela prima publicare în foia archidieceșană „Telegraful Roman“ să se prezenteze înaintea subsemnatului tor matrimonial, căci la din contră procesul divorțial încaminat să va pertracta și decide și în absența lui, pe basa sântelor canóne, conform resoluțiunei venerabilului consistoriu archidieceșan dto 21 Martie a. c. Nr. 2398 B.

Forul matrimonial gr.-or. de 1 instanță al Sibiiului.

Sibiiu, 19 Aprile 1895.

Ioan Papiu,
protopresb.

Anunț de esarëndare.

Cassa de economii „Furnica“, societate pe acțiuni, esarëndeză cu 1 Iuliu 1895 Apoteca cu firma „Hygaea“ proprietatea sa cu drept real din orașul Făgăraș, pe durata de 5 ani sub următoarele condițiuni:

Oferentul e dator a documenta, că este magistrul de farmacie și are dreptul de a administra singur o apotecă publică în patria noastră.

Reflectanții au a așterne cel mult până inclusive 5 Iuliu 1895 la subsemnata direcțiune ofertul lor provădut cu vadiul de 10% dela suma oferită minimală de fl. 2000 v. a. (două mii florini) ca arëndă anuală.

Arëndatorul este dator la luarea în primire a apotecei a depune o cauțiune de 2500 fl. v. a. (două mii cinci sute florini v. a.) în numărăriu sau hârtii de valóre.

Apoteca respectivă este situată în piața orașului provădută cu toate întocmirile și localitățile corăspundătoare, având un revirément anual (Umsatz) de 10,000 fl.

Orașul Făgăraș ca reședință a comitatului este emporiul principal, are 6000 locuitori, mai multe școlé confesionale, școlă de stat și comerciale, garnisónă militară și honveți, direcțiune de bunuri erariale, 6 medici practici civili și 2 militari, 3 téguri de țără, și téguri de săptămână bine cercetate, stațiune de cale ferată, judecătorie cercuală și cărți funduare.

Arëndatoarele pôte avé în aceeași casă în care e aședată apoteca și locuința privată mai mare sau mai mică pe lângă chirie separată.

[60] 1—1

„FURNICA“,
cassă de economii, societate pe acțiuni în Făgăraș.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobre 1894.

Budapesta — Predeal											
Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren de per-sone
10.—	8.05	—	—	2.15	pl. Viena	sos.	3.—	1.55	1.55	7.20	6.25
8.25	2.10	2.50	6.—	9.15	Budapesta	↑	5.50	7.25	7.—	1.50	8.15
11.24	4.07	6.23	9.05	11.12	Szolnok	↑	2.30	5.23	3.50	11.46	4.55
1.35	5.46	9.29	11.33	12.50	P. Ladány	↑	12.06	3.46	1.21	10.05	2.24
3.46	7.08	—	1.50	2.12	Oradea-mare	pl.	—	2.25	11.04	8.43	12.23
4.—	7.15	12.05	2.24	2.19	Oradea-mare	sos.	—	2.18	10.44	8.38	11.41
4.39	7.43	1.02	3.03	2.49	Mező Telegd	↑	—	1.52	10.07	8.13	11.07
5.22	8.18	2.14	3.46	3.24	Rév	↑	—	1.26	9.30	7.47	10.32
5.45	—	2.50	4.07	—	Bratca	↑	—	—	9.10	—	10.13
6.34	9.07	3.54	4.53	4.17	Ciucia	↑	5.40	12.47	8.31	7.08	9.41
7.18	9.37	4.53	5.32	4.50	Huiedin	↑	4.52	12.17	7.53	6.39	9.02
8.05	—	6.13	6.24	—	Ghîrbău	↑	2.55	—	6.53	—	8.05
8.32	10.37	7.03	6.59	5.55	Cluș.	pl.	2.—	11.01	6.14	5.25	7.30
8.49	11.10	—	8.40	6.11	Cluș.	sos.	—	10.45	5.45	4.48	6.47
9.06	11.32	—	9.08	6.27	Apahida	↑	—	—	5.18	4.23	6.29
10.08	12.50	—	10.40	7.27	Ghiris	↑	—	9.23	3.53	3.—	5.21
10.37	1.25	—	11.25	7.50	Cucerdea	↑	—	8.53	3.06	2.20	4.47
10.59	1.43	—	11.54	—	Ujóra	↑	—	—	2.48	2.—	4.31
11.07	1.52	—	12.04	—	Vințul-de-sus	↑	—	—	2.40	1.51	4.25
11.31	2.18	—	12.34	8.17	Aiud	↑	—	8.23	2.11	1.23	4.04
11.48	2.40	—	1.—	8.33	Teiuș.	pl.	—	8.06	1.45	12.54	3.42
12.25	—	—	1.40	8.38	Teiuș.	sos.	—	7.59	1.10	—	2.49
12.50	—	—	2.17	—	Crăciunel	↑	—	—	12.39	—	2.27
1.04	—	—	2.35	9.09	Blaș	↑	—	7.30	—	—	2.13
1.35	—	—	3.14	—	Micăsasa	↑	—	—	11.48	—	1.39
1.50	—	—	3.34	9.42	Copșa-mică	pl.	—	6.56	11.29	—	1.18
2.13	—	—	3.49	9.44	Copșa-mică	sos.	—	6.54	11.14	—	1.01
2.32	—	—	4.11	9.59	Medias	↑	—	6.41	10.55	—	12.46
3.04	—	—	4.48	10.22	Elisabetopole	↑	—	6.20	10.21	—	12.16
3.39	—	—	5.27	10.51	Sighișora	↑	—	5.53	9.42	—	11.39
4.01	—	—	6.10	11.12	Hașfalău	↑	—	5.33	9.13	—	11.17
5.26	—	—	7.50	12.26	Homorod	↑	—	4.27	7.45	—	10.02
6.08	—	—	8.30	12.58	Ágostonfalva	↑	—	3.53	7.01	—	9.22
6.40	—	—	9.03	1.15	Apața	↑	—	3.37	6.35	—	8.57
7.16	—	—	9.38	1.34	Feldioara	↑	—	3.16	5.58	—	8.23
8.—	Tren de per-sone	—	10.25	2.09	Feldioara	pl.	—	2.45	5.08	—	7.43
—	11.—	—	—	2.19	Brașov	sos.	7.01	2.18	—	10.37	7.01
—	12.26	—	—	3.01	Timiș	↑	6.—	1.42	—	9.57	5.57
—	1.11	—	—	3.31	Predeal	↑	5.—	1.12	—	9.30	5.16
—	8.45	—	—	9.15	București	pl.	—	7.45	—	4.40	8.50

Nota: Órele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numerele cele grase însemnă órele de noapte.